

Η Άλωση της Πόλης και ο θάνατος του Κωνσταντίνου Παλαιολόγου (Σοφία Καυκοπούλου, υπ. δρ Θεολογίας-Μουσικός)

/ [Πεμπουσία· Ορθοδοξία-Πολιτισμός-Επιστήμες](#)

[Προηγούμενη δημοσίευση: <http://bitly.com/2bTCaCm>]

Η πολυπόθητη βοήθεια από την Δύση έφθασε πενιχρή και στηριζόταν κυρίως σε Βενετούς, Γενουάτες και Καταλανούς οι οποίοι είχαν συμφέροντα στην περιοχή τού Βοσπόρου, καθώς είχαν παροικίες εκεί, ενώ ασχολούνταν με το εμπόριο. Εκείνοι στάθηκαν στα τείχη τής Πόλεως και πολέμησαν, άλλοι έως το τέλος και άλλοι έως ότου διαφανεί η οριστική πλέον έκβαση τής πολιορκίας.

Στην Πόλη, Θείες Λειτουργίες και λιτανείες άρχισαν να γίνονται. Ο λαός άφησε την τύχη του στα χέρια τού Θεού, ενώ προσπαθούσαν όλοι να βοηθήσουν όπως μπορούσαν, επιδιορθώνοντας τις ζημιές κατά την διάρκεια τής νύχτας. Εν τέλει, την παραμονή τής Αλώσεως, ορθόδοξοι και λατίνοι, όλοι μαζί προσευχήθηκαν στο Ναό τής Αγίας Σοφίας, ενώπιον τού Θεού των χριστιανών, πιο ενωμένοι από ποτέ.

Ο τελευταίος αυτοκράτωρ, έπεσε κατά την στιγμή τής Αλώσεως, στα τείχη τής Κωνσταντινουπόλεως την οποία υπεράσπιζε, στις 29 Μαΐου 1453. Εκείνη την αποφράδα Τρίτη, που οι Οθωμανοί εισήλθαν νικητές και κυρίαρχοι στην επτάλοφη Πόλη, αρπάζοντας, βιάζοντας, επιδιδόμενοι σε όλων των ειδών τις ταπεινώσεις απέναντι στους χριστιανούς κατοίκους, καταστρέφοντας μνημεία σπουδαίας σημασίας, σφάζοντας τον λαό ακόμη και μέσα στην Εκκλησία τής Αγίας Σοφίας, όπου ως ικέτες είχαν προσφύγει, ελπίζοντας πως οι Οθωμανοί θα σεβαστούν την ιερότητα τού θρησκευτικού μνημείου και τού χώρου λατρείας, ακόμη κι αν ήσαν αλλόθρησκοι. Δυστυχώς, οι κατακτητές εφάνηκαν ανηλεείς από κάθε άποψη.

Ο σουλτάνος Μωάμεθ, μετά την κατάκτηση τής Πόλεως, κατέλαβε σταδιακά και άλλα εδάφη τής Βαλκανικής και τής Μεσογείου, προσαρτώντας περιοχές στην Οθωμανική αυτοκρατορία. Κατέλαβε μάλιστα και τα δικά μας μέρη, την Πελοπόννησο, κάποια χρόνια αργότερα. Αφού κατέλαβε την Αρκαδία, κυρίευσε άλλες περιοχές, όπως το καλώς οχυρωμένο Χλεμούτζι και το παρόν χωριό Σαντομέρι, ενώ έφθασε έως την Πάτρα, όπου και παρέμεινε.

Να μην λησμονήσουμε να αναφερθούμε στην μεταφορά τής Τιμίας Κάρας τού

Αποστόλου Ανδρέα τού Πρωτοκλήτου, πρώτα στην Κέρκυρα κι έπειτα στην Ρώμη από τον Θωμά Παλαιολόγο. Εκείνος την παρέδωσε στον πάπα Πίο Β', στις 12 Απριλίου 1462, Κυριακή των Βαΐων. Η Τιμία Κάρα επέστρεψε στην Πάτρα με τιμές, στις 26 Σεπτεμβρίου 1964.

Ο Κωνσταντίνος ΙΑ', έζησε συνολικά 49 χρόνια, 3 μήνες και είκοσι ημέρες. Κάθισε στον αυτοκρατορικό θρόνο για 4 χρόνια, 4 μήνες και 24 ημέρες. Ήταν ο όγδοος και τελευταίος βασιλέας τής δυναστείας των Παλαιολόγων, τελευταίος αυτοκράτορας τής Ρωμαϊκής Αυτοκρατορίας. Η γενιά των Παλαιολόγων, βασίλευσε από το 1261, όταν η Κωνσταντινούπολη επανήλθε στα χέρια των Ρωμαίων μετά την Άλωση τού 1204. Να θυμίσουμε στο σημείο αυτό, πως στα 1204, έχουμε την ίδρυση τής Λατινικής Αυτοκρατορίας τής Κωνσταντινουπόλεως, αφού η Ανατολή περιήλθε στα χέρια των Φράγκων Σταυροφόρων τής Δ' Σταυροφορίας. Το τέλος τής Λατινικής Αυτοκρατορίας, επήλθε στα 1261.

Οι θάνατοι των γυναικών τού Κωνσταντίνου, τα αποτυχημένα συνοικέσια και κυρίως η μη απόκτηση διαδόχου, συνέτειναν στη θλίψη που επισκίαζε την ζωή του. Συνθετικά και με την πορεία τού Κράτους προς το τέλος, ο Κωνσταντίνος ένοιωσε την εκ βαθέων συντριβή του φρονήματος, την πτώση τού ηθικού του και την ολοκληρωτική αποτυχία ως άνδρας, απόγονος τής γενιάς του, πολιτικός και θρησκευτικός ηγέτης. Όμως, παρ' ό, τι μπορούσε να αφεθεί στο πέπλο τής θλίψης και τής απάθειας, εκείνος επέλεξε να προσπαθεί, έχοντας πίστη και ελπίδα πως ο Θεός, θα βοηθήσει την Πόλη του. Αυτή υπήρξε μία παγιωμένη θέση των Βυζαντινών, οι οποίοι απέδιδαν μεγάλη τιμή στην Θεία Πρόνοια και αποδέχονταν τα πάντα ως προερχόμενα από τον Θεό, ακόμη και ως τιμωρία για τα αμαρτήματα των ανθρώπων ή ως παίδευση.

[Συνεχίζεται]